

OBLJETNICE

Hrvatski i slovenski skladatelj Karlo Adamić

Uz stotu obljetnicu rođenja

Nadbiskupsko dječjačko sjemenište i Teologija u Splitu u utorak 24. XI. 1987. komemorirali su, uz stotu obljetnicu rođenja, svoga bivšeg profesora glazbe *Karla Adamića*, skladatelja, orguljaša, zborovođe i kapelnika. Komemoracija se sastojala od svečane koncelebrirane mise, koju je predvodio splitski nadbiskup dr. Franić, i akademije. Nadbiskup je u propovijedi govorio o odnosu kršćanstva, odnosno katoličke Crkve, prema znanosti i umjetnosti kroz povijest, a akademija se sastojala od pozdravne riječi dr. Drage Šimundže, direktora Nadbiskupske gimnazije i urednika »Crkve u svijetu«, od predavanja dr. Petra Zdravka Blajića o Karlu Adamiću kao skladatelju, od skladbi pok. skladatelja koje su izvodili zbor i orkestar sjemeništara i bogoslova pod ravnanjem Jure Vrdoljaka, te bari-ton dr. Ante Kusić (Adamićev đak), sopranistica Marija Bubić, od skladbi za glasovir u izvedbi mo. Mirte Mačina i zbornih skladbi u izvođenju mješovitog zbora župe Škrape pod ravnanjem s. Pavle Njegovec. Pjesme skladateljeve kćerke, inače priznate hrvatske pjesnikinje Stanislave Adamić čitali su mladi sa Škrapa: Ivana Merčep, Miranda Čotić i Mladen Vulić. Preko akademije predstojnik Instituta za teološku kulturu u Splitu, dr. Blajić, skladateljevoj kćerci Sanislavi podijelio je diplomu o završenom studiju na Institutu. Suprug druge skladateljeve kćerke, dr. Vjeko Gnjatović, zahvalio je u ime pokojnikove obitelji organizatoru komemoracije i pročitao pismo hrvatskog književnika i akademika Jure Kaštelana u kojem se najljepšim riječima sjeća svoga pok. nastavnika Adamića u Biskupskoj klasičnoj gimnaziji u Splitu. Na akademiji uz sjemeništara i bogoslove bile su prisutne dvije kćerke i sin pok. skladatelja, rodbina, đaci (svećenici i civili) i brojni poštovatelji i prijatelji pok. skladatelja i njegove djece.

Karlo Adamić se rodio 1887. u Sloveniji u mjestu Sodražica, ali je veći dio svoga životnog vijeka, i gotovo čitav radni vijek, proveo u Hrvatskoj. Glazbu je apsolvirao u Ljubljani, a diplomirao u Zagrebu. Službovao je kao nastavnik, zborovođa, kapelnik i orguljaš u Senju, Koprivnici, Križevcima, Splitu i Bolu. Njega, Slovenca, karadorđevska diktatura otpustila je iz službe kao »velikog Hrvata«, isto će kasnije uraditi, prisilno ga umiroviti, talijanski okupator i domaće autonomaške snage u Splitu; imao je neprilika i zbog toga što je »veliki Slovenac«. Pod konac rata je reaktiviran. Malo nakon toga, 8. III. 1945., u 58. godini života preminuo je u Splitu i počiva na splitskom groblju Lovrinac.

Adamić je pretežno pisao duhovnu glazbu, ali i profanu na slovenskom, hrvatskom, latinskom i staroslavenskom jeziku. Već kao mladi skladatelj dobio je laskava priznanja naših glazbenih autoriteta Zajc, Širola ...). Mnoge njegove skladbe izvođe se i sada u Sloveniji, ali i po Hrvatskoj. Često je izvođena njegova *Senjska staroslavenska misa*. Zapisivao je i obrađivao pučke, svjetovne i duhovne, napjeve sredinâ u kojima je djelovao. Djela su mu izdavali domaći i strani izdavači, a neke su mu skladbe prevedene na češki i njemački jezik. Adamića kao skladatelja navodi Hrvatska enciklopedija, sva odgovarajuća izdanja Leksikografskog zavoda u Zagrebu, slovenske i hrvatske povijesti glazbe (Škulj, Andreis ...). On je, koliko slovenski, toliko i hrvatski skladatelj.

Bio je, mnogi ga se sjećaju, dobar i plemenit čovjek, pedagog pun takta i talentirani glazbenik s mnogim životnim poteškoćama i nezahvalnostima. Nedavno preminuli hrvatski književnik Ivan Raos, malo pred smrt, poslao je pismo za ovu komemoraciju obećavši, kao i Kaštelan, da će se kasnije opširnijim napisom sjetiti svoga pok. profesora; no, nismo dočekali — Gospodin ga je pozvao.

P. Z. B.

40. obljetnica crkveno glazbenog rada Anice Nevolić

U novosadskoj župi »Ime Marijino« proslavljena je 9. travnja o. g. 40. obljetnica crkveno-glazbenog rada Anice Nevolić, orguljaša-zborovođe ove župe. Ovaj rijedak jubilej započeo je u župnoj crkvi sv. misom zahvalnicom, a završio svečanim susretom u župnoj vjeronaučnoj dvorani.

Prije ove proslave, 11. siječnja o. g. u 17 sati, održana je u istoj crkvi sv. misa za sve žive i umrle župnike za čijih je župnikovanja slavljena vršila službu orguljaša, kao i za sve žive i umrle članove njezina sadašnjeg zbora »Laudanti« i bivšeg zbora župe Uzv. sv. Križa u Petrovaradinu. Poslije mise, na kojoj su istodobno pjevala oba navedena zbora, održan je u vjeronaučnoj dvorani i njihov susret. Tom prigodom evocirane su uspomene iz prošlosti uz slušanje magnetofonskih snimki nekih liturgijskih i koncertnih nastupa jednog i drugog zbora.